

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości R. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w R.

przeciwko R. J.

o wydanie rzeczy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 listopada 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 grudnia 2020 r., sygn. akt I AGa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza na rzecz powoda od pozwanego kwotę 5400,-
(pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy

kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżący powołując się na oczywistą zasadność skargi odwołuje się przede wszystkim do naruszenia przez Sąd drugiej instancji zasad prowadzenia postępowania dowodowego i kwestionuje ustalony stan faktyczny dowodząc, że nie została rozpoznana istota sprawy wobec nieustalenia czy jest w posiadaniu skrzyniopalet w ilości 3610 sztuk i przedstawia wywód na uzasadnienie zarzucanych uchybień przedstawiając dokumenty WZ wskazujące na ilość palet przekazanych wraz ze sprzedanymi jabłkami do powódki.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Skarżący pomija, że w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy jest związany ustalonym stanem faktycznym (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), a z uwagi na zakaz oparcia skargi na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub dowodów, określony w art. 398³ § 3 k.p.c., niedopuszczalne jest powoływanie się

przez skarżącego na wadliwość wyroku sądu drugiej instancji polegającą na ustaleniu faktów lub niewłaściwie przeprowadzonej ocenie dowodów, co usuwa spod kontroli kasacyjnej analizę, czy Sąd Apelacyjny prawidłowo ocenił zgromadzony materiał dowodowy. Z motywów zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd ten odniósł się do zgłoszonego dowodu z dokumentów WZ i omówił przyczyny odmowy jego uwzględnienia. W postępowaniu kasacyjnym nie jest dopuszczalne prowadzenie postępowania dowodowego i dodatkowo trzeba uwzględnić, że w odniesieniu do tych dowodów nie zostało podniesione zastrzeżenie w trybie art. 162 § 2 k.p.c., co niesie skutek utraty prawa powołania się na ewentualne uchybienie Sądu na dalszym etapie postępowania. Skarżący we wniosku wskazuje na pominięcie przez Sąd Apelacyjny tej części materiału dowodowego zgromadzonego przez sądem pierwszej instancji, jednakże w drugiej podstawie kasacyjnej nie podnosi zarzutu naruszenia art. 382 k.p.c., a zatem te twierdzenia nie mogą być przedmiotem kontroli kasacyjnej. Ponadto wskazać trzeba, że na etapie badania przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy wprawdzie nie analizuje zasadności podstaw skargi kasacyjnej, nie mniej jednak rozważa, czy pozostają one w związku z przytoczonymi przez skarżącego przesłankami przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Do rozstrzygnięcia w postępowaniu kasacyjnym problemów stanowiących podstawę wskazanej we wniosku o przyjęcie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej może dojść bowiem jedynie wtedy, gdy wskazane przez skarżącego podstawy skargi kasacyjnej pozwalają na ich ocenę i sformułowanie na nie odpowiedzi; Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu sprawy w postępowaniu kasacyjnym nie może wyjść poza granice zaskarżenia i podstawy skargi kasacyjnej (art. 398¹³ § 1 k.p.c.), a zatem zarzuty b) i d) oparte o art. 233 § 1 k.p.c. oraz a) dotyczący ustaleń faktycznych nie mogą być poddane kontroli kasacyjnej.

Zważywszy na motywy Sądu Okręgowego, treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz treść zarzutów zgłoszonych w ramach drugiej podstawy kasacyjnej (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.), w tym również odnoszących się do niedopuszczalnego kwestionowania oceny dowodów i ustaleń faktycznych, brak jest podstaw do przyjęcia, że skarżący skutecznie wykazał elementarne,

niewątpliwe i widoczne *prima facie* naruszenie przepisów prawa stanowiących podstawę skargi.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 2 ust. 6, § 10 ust. 4 pkt 2 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018 r., poz. 265).